

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

הכתב הראשי:
שרגא הרניל

חברי המערכת:
עורך תבנית: אהרון צור
צלם המערכת: אריה קרו

חוב גליקסון 8, תל-אביב, 1979 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 62239.

המערכת איננה אחראית עבור תוכן חי מודעות, כולל מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "רו"ח לצרכי", "רו"ח לנוסע" וכו' הסוכנות וערכות על-ידי המערכת.

הציור הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה:
שפואל כותור אריה אריאל נתורו

העתון הנקרא ביותר במדינה

בתיאור מאורע לאומי חשוב, כפי שקרה השבוע בישראל.

הסיפור הבריטי הבא נחרת בזכרוני מ לפני כמה שנים:

נכה-מלחמה עיוור, במדי רב-טוראי, עמד לחצות את הכביש. אחד העוברים-יהשבים, רב-אלוף קשיש בעל עשרות אותות-הצטיינות סגוגניים על חזהו, תפס בנורעו והעי ביוור שלום לעבר השני. הם פישפש ה' עיוור בכיסו ותחב שילינג לידו של האיש. לרעוג קט נדהם הרב-אלוף. אולם הוא הת' אושש חיש מהר. "תודה רבה, אדוני", אמר.

מעשים כאלה של טוב-לב, אחווה אנושית ונכונות לעזרה קורים מדי יום-יום מסביב בנו. יתכן שחיינו היו יפים יותר לו היינו

יתכן שכמה אנשים שיצאו ביום השלישי שעבר מבתי-הקולנוע, שעתים אחרי גמר ה' מישחק באיצטדיון, לא האמינו למראה עיני-הם. מוכרי עיתונים נלהבים הציעו להם את העולם הזה, שכבר כלל רפורטה מצולמת שלמה של המישחק שנגמר זה עתה.

במצע זה לא היה בגדר פלא. כמו מיש' חק הנבחרת עצמה, הצריך רק הכנה טובה מראש ותיכנון מדויק.

מיד כשנודע תאריך מישחק-הגומלין ב' רמת-גן, עלתה במערכת הבעיה — מתי להור' פיע? האם לפני ההתחרות, כדי לספק ל' רבבות יושבי האיצטדיון את האינפורמציה האחרונה לקראת המישחק, או אחרי ההתחרות, כדי להראות לרבבות האחרים מה היה שם?

לפתע צץ פתרון מפתיע: למה לא גם זה וגם זה?

המהדורה הראשונה של הגליון הופיעה ב' רחובות תל-אביב ובפתח האיצטדיון בשעה 2 אחרי-הצהריים. היא הכילה פרטים ותצי' לומים מאימוני הנבחרת הסובייטית בכפר-סבא, בלוי השחקנים ודו"ח ממצה על ספי-סרות ארגוני-הספורט בכרטיסי-הכניסה. אלפי גליונות נרכשו על-ידי העומדים בתורי ה' אוטובוסים לרמת-גן, על-ידי היושבים באיצ' סדיון עצמו ועל-ידי הקהל העצום שבאצ' עומד בחוץ, כשהוא מחזיק בכרטיסים. אלה האחרונים ידעו להעריך את אמיתות גילויי העולם הזה ביחס להתנהגות המחפירה של עסקני-הספורט, שהפכו את יום ההג' הספורי-סאי לשעורויית ספסרות חסרת-תקדים.

כשעלתה הנבחרת על המגרש, היו כל המשתתפים במיצע המערכת על מקומי-יהם. הצלם צילם על המגרש. כל סרט שי-נגמר על-ידי נזרק מיד אל מעבר לתעלת-המים, לזי עורך מודרסהפורט שישב בין הקהל. הלה מסר את הסרט לחבר שני, שאץ אל שער האיצטדיון, שם עמד שליח המערכת, מצויד בכלי-רכב היחיד שיכול היה לנוע באופן חופשי בכבישים: אופניים.

כמעבדה שרדו תגאי חירום. כל סרט פור' תח בחיפון, התמונות נבחרו ב'מקום על-ידי עורך-התבנית (שעקב אחרי המישחק ברדיו). עימוד העמודים תוכנן במעבדה, הועבר בדהירה למגלפה. הקהל עוד הרעי באיצטדיון כאשר כבר הגיעו הגלופות ה' ראשונות לדפוס. כעבור שעה וחצי היו ב' רחובות אלפי גליונות שנשאו על שערים את הכתובת הבולטת, במצע אדום: "המדור' רה שניה" תמונות וצבע שמשחק. גם שערים אלה הודפסו, כמובן, מראש.

דומני שאין תקדים לכך ששבועון מקדים הן את עיתוני-הבוקר והן את עתוני-הערב

שער "העולם הזה" 981 ושני עמודי הספורט, מהדורה ראשונה ומהדורה שניה

שמים אליהם לב במידה רבה יותר, כדי לעודד תשומת-לב זאת, פותח העולם הזה במדור חדש, שיקרא "אור בישראל".

אם אתה ראת במו עיניך מעשה מסוג זה, רשום אותו בקיצור נמרץ ושלח אותו אלינו, תוך ציון שמך וכתובתך. המעשים יתפרסמו במסגרת מדורה החדש של לילי גלילי, שיופיע החל מהשבוע.

מדור חדש נוסף יכלל מעתה במדור "אנשים". נמאס לנו להקדיש את המדור "אנשים" כולו לאנשים חשובים. לעתים נד' מה לנו כי האנשים הבלתי-ידועים, שאינם זוכים לעולם למסרם עתונאי מאחר שאינם עושים שום מעשה החורג מגדר הרגיל, חשובים לא פחות מכל האישים. להם יהיה מוקדש מדור זה.

אין בעולם אנשים "פשוטים". כל אחד מההוגים שלם בפני עצמו, עולם של תקתק ושאיפה, ונצחונות ואכזבות. המדור "גא להכיר" יספר לך על טיפוסים אלה, רגילים וכאורה — הסוד האמיתי של זה' מדינה והחברה האנושית.

מכתבים

... יעקב חודורוב, שוער נבחרת ישראל לכדורגל.

צביקה שגב, אילת-השחר

יחזק לוי (העולם הזה 980) שהשתרל ב' אמצעים הפשוטים שעמדו לרשותו למנוע שפיכת דמים. הוא עשה זאת לפני פרזן מארעות 1929. הוא עשה זאת שוב כאשר חיפש שיתוף ערבי-יהודי. עתה הוא האיש

המשתרל לחקים מסר לשיקום פליטים ער' ביים ויהודיים.

ישראל וארדדיק, בית-העמק

בלי מורא, בלי משוא פנים: דויד בן-נוריון, היחיד המונע את ירידת ישראל לטמיון...

רחל חסכני, חולון

למה לא רב-אלוף משה דיין? הרי זוהי שנת האיוונים, כונתילה, ומוצבי הכנרת... גד ירון, תל-אביב

עין תהת עין

אכן, התקרמנו הרבה מאז העין היפה של המנרס ועד לעין הנועמת של שר הפנים ישראל כריהורה (העולם הזה 981). או ניס' תה הממשלה למנוע כניסת יהודים לארץ: עכשיו מנסים למנוע יציאתם. מי אמר שלא התקרמנו?

חנן ריגרי, חיפה

כראי להזכיר כי במנילת זכויות האדם של האו"ם כתוב בפרוש: "כל אדם זכאי לעזוב כל ארץ, לרבות ארצו".

ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

קטטה במשולש

סמוך לנכול הירדני, מול תול כרם, קם לא מזמן ישוב שעראפריים, שמרביית אנשיו מ' עולזי תימו. לאם לאם התחילו להסתבר עם שכניהם. זה התחיל כאשר ניסו אנשי שער' אפריים לעבר חלקת אדמה השייכת לכפר קלנסווה הערבי.

לבעלי האדמה החוקיים נראה הדבר נזילה. התפתחה קטטה ורק המשטרה הצליחה להפי' ריד בין המתקוטטים שהשמשו כאבנים ובי' מסלול. המשטרה עצרה את הערבים ושיח' ררה את אנשי שעראפריים. למחרת הופיעו בכל העתונים הודעות על "הסון ערבי מ' כפר קלנסווה, שהתקיף בתיישיבים משערי אפריים תוך עבדותם בשדה".

עתה קבע בית-המשפט את שלו בעניין זה: אנשי קלנסווה זוכו מכל האשמות שיוחסו להם ועל אנשי שעראפריים נאסר להתקרב לאדמות שרצו לעבדן בכוח. מודע לא בדרור העתונים את פרטי העניין לפני שכתבו סי' פורי הסתה נגד אנשי קלנסווה?

סמי אבו סאלח, כפר טייבה

גולם רוצים לנפוע

הכדורגלנים שלנו נלהמו בעוז נגד נבחרת רוסיה (העולם הזה 981). נכון מאד. אבל מי

אמר לכם שהיה כאן עניין של כבוד לאומי, הקרבה הלועזית, מעמד היסטורי וכו'? ה' אמת פשוטה הרבה יותר: החברה נלחמו על כרסום נסיעה לאולימפיאדה במלבורן. לפי מישחקם, דווקא מניע להם. אבל מה לעשות? גם הרוסים רצו לנסוע, כנראה... אימא רוחי, עכו

קראנו את מאמרו של שייע נלאור על מוסקה (העולם הזה 979), המצטיין בסני' נזנו הטבעי והרענן. אנו סבינות שהמערכת אינה רוצה לשנות את כתבי-היד, אבל לתפן מעט — ולו רק את הרקדוס המשובש — יכולתם!

קבוצת חילול, צה"ל

מתוך רוח ספורטאית, יותר עורך הכיתוב הפעם על די'דוקרעניות.

רצח דריהאן

איני יודע אם דריהאן היה אי פעם חבר מסורתי, כפי שמוען הקורא חיימוזן (העולם הזה 980). אולם הוא בא לארץ בקשר עם הכולל ההולנדי וככתבו הרשמי של עתון בריטי אנטישמי ואנטי-ציוני. אחרי מותו נמניאה בכיסו כתבה לעתון זה.

בהעמידו פני לוחם נלהב של אנורת-ישי' ראל, רכש את אמונם של הרב דיסקין והרב זינגלר. כי באותם הימים של 1949, סילבה אנורת-ישראל בכרחה כל מתנגד של הסורתי אחרי שהשמעותיו המפורסמות הפכו לבלתי נסבלות, ואחרי שאני פרמכת את תרנום שיריו שחיללו את השם, הופיע בכתבי-העת התור מכתב נלוז של הרב מימוזן אל הכולל ההולנדי באמסטרדם, בו כתב הרב כי "ה' נטו של אמסטרדם היא מפלצת זו" וש' נסתים בלמים "שחררו אותנו מאדם מופקר זה".

יש לציין שאנודת-ישראל התנהרה בענין זה ביתר הנינות מאשר מא"י, בעלילת' הרם המתכוננת של פרשת ארלוזורוב.

מלכילא גרינחלה, ירושלים

השם המפושט

בקשר לרשימתה של לילי גלילי על שמות חדשים למסים, המוצעים לאוצר (העולם הזה 980), כירתיי את המסים הקיימים כבר לפי אל-בידא:

א: ארננה
ב: ביטוח לאומי, בולי הכנסה, בלו

נ: נגיבות
ד: רירות-שרד
ה: תיפל, הכנסה, הסתררות
ו: וורקו
ז: זה עוד יבוא
ח: חינוך, חשמל, חניה
ט: סלפון
י: יבספנו
כ: כופר
ל: לא-תחסמו-שור-ברישו
מ: מקרמה, מלוח-חובה, משקאות, מסכ
נ: נסיעות לחו"ל
ס: סגירות
ע: עריות
פ: פרומקציות-על-חשבון-האורח
צ: צבא
ק: קרומנו, קרונסימת, קרוביבות, קול'
נוע, קניות, קנוניות-מפלגתיות
ר: רכוש, רשיונות, רדיו
ש: ששעשים
ת: תרומן
י: חושב שאין יותר מקום לשמות הר' שים.

משה אלוני, תל-אביב

אופטימיסט!

בלי פירושים

בכתבה, התברר לפיותח המרור (העולם הזה 978) נאמר בין השאר: "כך, למשל, הר' בא אשר נורי, ראש המועצה המקומית (של קרית-שמונה) חתפה. שם היה ידוע יותר בסממטאות העיר התחתית, תושב קבוע ב' מסכאת קינגס-באר, שאר תושבי המקום אינם אוהבים לספר על עברו, אף שהסיפורים רבים למדי".

ברור למרשי וברור לי כי כוננת המאמר היא להפיל דופי באדם בשם נורי ובתור' הוכחה על אי-כשרותו, נאמר כי רואים אותו כתושב קבוע של מסכאת קינגס-באר... ד"ר א. ה. איגר, חיפה

העולם הזה לא התכוון לשום דבר כזה, אולם אם בעל המקום עצמו מפרש את הד' ברים כך, הרי סיבותיו אתו.

מחירה של כלה

לו היה כאן פרס פוליצר כמו באמריקה, הייתי מפליץ שתכלו אותו עבור הכתבה "הכלה המכורה" (העולם הזה 980). אבא רדוויאנוב מספר שיהודי התפלא מודע דור' שים נדוניה מיהודי, החזיר לו השכרן: נוי המשיא בתו אומר לחתן, "כל מה שענידך

ראות, לך הוא אחרי פותי" ואילו יהודי המשיא את בתו, אומר לחתן: "כל מה שי ענידך ראות, לך הוא אחרי 120 שנה". ובמקרה שכתבתם עליו, היה אבי הכלה אדם צעיר, רק בן 42 שנה... יוסף קורבמן, תל-אביב

ארגון להגנת הדיירים

קניתי דירה בכית משותף שנבנה על-ידי חברת בניני הרא"ה בע"מ, שבראשה עומד סר יונה איתן, מי שהיה סגן ראש העיר ומתנו וסולל מתפקידו אחרי שהיה מעורב בפרשת הקבלן בליונסקי. עוד בזמן הבניה שמתי לב שהיא מבוזעת באופן נורע מאד ומחומרים נרועים, אולם ההרשתי.

נכנסתי לגור בדירה, כי לא היתה לי בר'י. כשנכנסו הדיירים לדירה שמעלי, התי' ברר שמערכת האינסטיציה הסניטרית של חדר האמבטיה שלהם לא כסדר והמים חודר' רים. ררר התיקרה חדר האמבטיה שלי. התחלתי לרוץ אחרי הקבלנים שיתקנו את הפנס והם תמיד רחו אותי בלך ושוב. לכסוף ניגשתי למר איתן, הודעתי שהפעם איני רוצה להכיר אף אדם זולתו, שהוא האדם שקיבל ממני את הכסף, הוא הפנהל את החברה ועליו לראון לסידור העניין. על זה קיבלתי תשובה: "איתי אין לך מה לדבר".

דבר דומה היה קיים בשטח נאזי-בישול, עד שקם איש שאיננו את, ארגון צרכני נאזי-בישול בישראל". האם דירה היא מצי' רד היוני פתוח?

סמואל קלמן, רמת-גן

העתון המסויים

העורך קרא תור בנימה של לעג על מר' בית העתונים בארץ, שאינם מוצאים לכונן לנלות את זהות "השבועון המסויים" ממנו הם שאובים ידיעות שונות (העולם הזה 980). מיד לאחר גילוי דעת זה, הוא מרגיש צורך לחזור על מודעה מערכתית בעניין שניאות דפוס, שמצא בעתון אפריקאי — חסר שם! אבי גזית, אבן-יהודה

מתוך שיכחה בלבד, הקורא גזית, לא מפני חשש לרומם נתון מתחרה.